

BISERIC'A si SCÓL'A.

Fóia bisericésca, scolastica, literara si economica.

Iese odata in septemana: DUMINECA.

PRETIULU ABONAMENTULUI.

Pentru Austro-Ungari'a:
Pe unu anu 5 fl. —cr., pe 1/2 anu 2 fl. 50 cr.
Pentru Romani'a si strainetate:
Pe unu ann 14 fr., pe jumetate anu 7 franci.

PRETIULU INSERTIUNILORU:

Pentru publicatiunile de trei ori ce contineu
cam 150 cuvinte 3 fl.; pana la 200 cuvinte 4 fl.;
si mai sus 5 fl. v. a.

Corespondentiele se se adreseze Redactiunei

„BISERIC'A si SCÓL'A.”

Ér banii de prenumeratiune la
TIPOGRAFF'A DIECESANA in ARAD.

Reuniunea fe meiloru romane din Arad si provincia.

Ni-se spune, ca comitetulu provisoriu alu reuniunei femeiloru romane din Arad si provincia a emisn catra publicu listelete pentru inscrierea de membre, si ca reuniunea in curend se va constituui in modu definitiv.

Noi ne-am espusu si la alte ocasiuni vederile nostre asupra culturii femeii romane; ér cu privire la reuniunea femeiloru din Aradu am scrisu in numerulu 44 din anulu trecutu urmatorele :

„Reuniunea femeiloru romane din Arad prin statutele ei are dupa noi unu feliu de preferintia facia de statutele altoru corporatiuni de acestu soiu.

„Acésta reuniune este o persóna juridica, recunoscuta de statu, dar in acelasi timpu este intrata prin statutele ei in cadrulu organismului bisericei nostre si facia de administratiunea bisericei occupa in organismulu acestei'a unu locu si o positiune, pre carea dupa statutulu organicu o occupa comunele bisericesci.

„Care va se dica reuniunea femeiloru romane din Aradu este o corporatiune cu menitiunea de a sustiené o scóla confessională, si intru sustinerea acestei'a, intru aplicarea profesorilor, in ceeace privesce inspectiunea scolaria se bucura de acelasi drepturi si prerogative, pre cari le au corporatiunile bisericesci.

„Doue avantage potu se isvorésca, si voru isvorí de sigur din acésta imprejurare pentru reuniune, si amendoué de mare importantia pentru ajungerea scopului si anume :

1. Reuniunea intrandu in organismulu bisericei face parte din unu organismu, alu carui scopu supremu fiend crescerea, neaperatu va aflá in biserica unu mare sprijinu intru realisarea acestui scopu. Biseric'a din intréga dieces'a este óresicum angageata, ca dupa potintia se sprijinésca reuniunea, si in cadrulu legii se lucre la crescerea femeii romane.

2. Intrandu reuniunea in cadrulu organismului

bisericei se pune sub scutulu legii nóstre fundamentele, si cá atare are in acésta lege unu scutu puternicu, carele o va scuti de multele fluctuațiuni, la cari de altcum ar fi potutu se fia espusa. Caracteristic'a bisericei si in ceace privesce legislatiunea si in ceeace privesce administratiunea, este : ca biseric'a legata fiend in töte agendele sale de principiele cele vecinice ale evangeliei, representa unu feliu de stabilitate, unu feliu de mersu progressivu atât in mersulu ei culturalu, cât si preste totu intru a face binele.“

Acestea le-am scrisu noi in anulu trecutu, dupace statutele reuniunei au fost aprobatate de inaltulu guvernu.

Acum aceste statute s'au completatru prin suplementulu, carele norméza reportulu dintre reuniune si biserica. Si onoratulu publicu, carele a cettu atât statutele reuniunii femeiloru romane din Arad, cât si suplementulu loru aprobatu de forulu confessionalu competente, de venerabilulu consistoriu si sinodu episcopal din Arad — si-a formatu de sigur convingerea, ca in vederea scopului celui mare, ce-lu urmaresce reuniunea din partea factoriloru competenti s'a facutn totulu, pentrucá reuniunea inca dela intrarea ei in viétia se dispuna de intregu aparatulu socialu si bisericescu pentru o realisare succésa a acestui sublimu scopu.

Vorb'a este, cá prin reuniune femeiloru romane din Aradu si provincia se inlesnium crescerea femeii romane in spiritu per eminentiam bisericescu si nationalu. Se inlesnism adeca familieloru nóstre din Arad si provincia crescerea fetiteloru prin ridicarea unei scóle cu internat uici in Aradu, puse sub ingrijirea reuniunei si cu ajutoriulu si sub auspiciole bisericei.

Trebuinti'a unei astfelui de scóle este de multu semtita in partiele nóstre. Si daca pana acum acésta scóla nu s'a potutu infientá, credinti'a nóstra este, ca perderile suferite din lips'a asestei scóle se voru resplatí prin imprejurarea, ca scól'a ce se va infientá prin reuniune, se va pune pre nisce base, cari dau

garantia destula de unu progresu durabilu si de trai-nicia. —

Este la noi, la romani, universala credintia, ca crescerea generatiuniloru nóstre o vom poté face numai prin scóle confessionale. Acésta credintia ne-a fost punctulu de manecare in intrég'a nóstra desvoltare culturala. Si a fost de siguru o ideia nimerita, ca atunci cand am ajuns, se-ne gandim la infientiarea unei scóle pentru crescerea fetitielor romane din Aradu si juru, acésta credintia o vedem intrupata in statute si in suplementulu de statute.

De aceea puternica convingere avem, ca opulu celu mare, ce se intentionéza a-se realisá priu acésta reuniune, — va fi imbratisiatu cu tóta caldura de intregu publiculu nostru. Publiculu din Arad si juru a datu multe dovedi, ca este totdeun'a gat'a a jertfi din obolulu seu pentru scopuri de cultura. Si constatatu este, ca acestu publicu a sacrificatu totdeuna, ori din ce parte i-s'a cerutu ajutoriu pentru scopuri culturali.

Cu atât mai vertos suntem siguri, ca acestu publicu va sacrificá pentru scopurile acestei reuniuni, carea prin infientiarea unei scóle de fetitie cu internatul aici in Aradu intentionéza a serví imediatu trebuintielor culturali ale intelligentiei si poporului nostra si in specialu trebuintielor intelligentiei si poporului din Aradu si comitatele invecinate.

Incheiandu ne tienem de detorintia, cá in numele scopului sublimu se rogámu pre toti, pre cari ii-privesce, se concurga dupa puteri cu denariulu loru pentru scopurile reuniunei.

Ne dàmu noue insine ceeace dàmu acestei reuniuni. —

Este mare deosebirea [pentru parintii, cari au prunci de scéla, daca scól'a, in carea voiescu si potu se-ii crésca, este aprópe, seau departe, precum de alta parte multu trebue se-se gandésca omulu, cand si-trimete prunculu la scóla, ca in manile cui lu-incredintiéza.

Scól'a infientienda in Aradu, sperám, ca ne va scutí de tóte aceste nedumeririri. Este si va fi o scóla, a nóstra, o scóla aprópe pentru o multime de familii romane, o scóla, in carea administratiunea si instruc-tiunea se va manuá in sensulu vecinicelor principie ale evangheliei.

Garantia destula, credem noi, pentrucá inscriendu-ne de membri, si contribuindu cu denariulu nostru, se scimu inca de acum dela inceputu, ca ceeace dàmu pentru scopulu acestei reuniuni, noue ne dàmu.

Frecuentarea scólei

II.

I-vine greu omului cu putiene mijloce a trai si a luptá cà ómenii, pre cari ii-vede, ca dispunu de mijloce multe.

Asia este facutu, bagu seama, omulu, cá daca

vede pré altulu mai inaintatu, decât elu, se-se deprimeze, si se-se descurageze.

Si cam asia, ni-se pare noue, ca o patimu cu scólele nóstre elementarie. Cu potintia este, ca la multi din noi ne va fi lipsindu credintia, ca scólele nóstre in starea si cu mijlocele, de cari dispunu, nu potu se ne mantuiésca.

Ne-am incercat in numerulu trecutu se dove-dim, ca nedrépta si neadeverata este acésta credintia.

Langa cele dise atunci vom mai adaoge astadi, ca asia au intocmitu Ddieu lucrurile in lumea acést'a, cá din micu se-se faca mare. Si precum pomulu celu mare si uriasiu trebue se-si ieia inceputulu din o semtentia mica : tocma asia nu pote se fia nici vorba de scóle mari acolo, unde mai antaiu nn au esistat scóle mici.

Invetiamentulu predandu prin scóla trebue se ni-lu inchipuimus cá si unu edificiu. Fundamentulu acestui edificiu lu-forméza scólele elementarie, paretii scólele medie, ér coperisiulu universitatea.

Noi in eparchia Aradului ne gasim pana acum lucrandu la ridicarea acestui edificiu maretu numai la fundamentu. Lucrám adeca de asta data numai la inmultirea si intarirea scólelor elementarie.

Si asia credem noi, ca daca acést'a este astfeliu, n'avem nici celu mai micu motivu de superare.

A fost unu timpu, cand n'am avutu scóle ele-mentarie. Ér daca astadi le avemu in form'a, carea le avemu, atunci avemu neaperatul astadi o positiune mai favorabila, precum o am potutu avé acést'a in trecutu. Apoi mai au o parte buna scólele nóstre elementarie, si anume, ca daca ele voru lucrá si produce róda, daca ele ne voru ridicá si inaintá poporulu, atunci scólele medie si superióre se voru ridicá de sene.

De aceea noi in ameliorarea frequentatiunei sco-larie am procesu dela credintia in puterea de viétia si activitate a scólelor nóstre.

Se avem si se ne formàmu acésta credintia toti căti avem interesu de scóla, si atunci nu se pote cá acésta credintia se nu ne inspire mintea si inteleptiunea, cu carea se potem aflá mijlocele corespundie-torie.

Pentruce ?

Scólele elementarie au se invetie si propuna in elemente tóta scientia si tóta inveniaturea, de carea are trebuntia fiecare omu in acésta lume.

Va se dica in scól'a elementaria dupa planulu nostru de inveniamentu materialulu, cu care are se lupte inveniatoriulu este fórtă multu. Pre de alta parte elevii scóleloru nóstre vinu de acasa cu fórtă pu-tiene cunoscintie. Ba pote ca vinu chiar cu unu feliu de spaima facia de scóla.

Este lucru, greu si sarcina mare scól'a pentru inveniatoriulu nostru, si langa acést'a se mai adaoga apoi si alte multe neajunsuri, si anume : salariulu

este in multe locuri putienu, si nici acel'a nu-lu capeta invetiatoriulu in totu loculu regulatu.

Tôte aceste imprejurări depriméza pre invetiatoriu si mai cu seama pre invetiatoriulu teneru. Din acésta stare psichica nu pote urmá, decât numai doue lucruri, si anume: daca invetiatoriului i-s'a inspiratu diu scól'a pedagogica credinti'a, ca numai prin luptá cu retele si neajunsurile pote se ajunga la bine, sau ceeace altecum numimu si vocatiune catra cariera, atunci credinti'a lui in santieni'a causei, pentru carea lupta, lu-face, se tréca priu tóte greutătile si din tóte se pote esi invingetoriu. Unu astfeliu de invetiatoriu si-face locu priu tóte greutătile. Elu trece din biruintia in biruintia si cá biruitoriu traiesce, cá biruitoriu móre.

Èr sporiulu ?

Sporiulu se vede, si se cunóisce. Ómenii din satu lu-intielega, lu-sprijinescu in tóte, si lucrurile mergu bine, èr de lipsa de frecurntare nu este nici cea mai mica plangere prîn astfelin de locuri.

In locurile inse, in cari invetiatoriulu, si mai cu seama invetiatoriulu teneru se lasa, se fia deprimatu de grelele imprejurări, cu cari are se lupt'a, usior se pote intemplá, cá densulu se cada in starea tocmai contraria stàrii omului cu vocatiune de cariera, si anume: se cada in acea nefericita stare: de a lucrá, cá se fia lucratu, si fara prevedere si fara durere de inima facia de sporiu si resultate.

De aceea mijloculu celu dantaiu si celu mai puternicu, mijloculu, dupa care urmeza tóte celelalte — intru ameliorarea frequentatiunei scolarie este: credinti'a invetiatoriului in chiamarea s'a si in chiamarea scólei.

N'am disu nimicu nou, cand am enunciatu acésta, pentruca ceeace am disu aici, este numai o repetire a acsiomei staverite de pedagogia: „scól'a este invetiatoriulu.“

Si siguri suntem, ca omu nu esista intre invetiatorii nostri, cari se nu fia inspiratu de sublim'a lui missiune.

Dar tare ne tememu, ca potu se fia intre invetiatorii nostri ómeni, pre cari se-i deprimeze imprejurările dilnice, intre cari viieză si lucréza. Celu putien cifr'a nefovorabila a frequentatiunei scolarie cam pre acésta córda ne vorbesce.

Nu scriem acestea, cá se vatamàm pre cinev'a. N'am vatamatu pre nimenea in decursulu celoru unspredice ani, de cand scriem in acésta foia. Cu atât mai putien vom fi vre odata in stare a vatamá vre odata pre vre unii dintre impreuna slujitorii nostri la opulu celu mare alu crescerii neamului romanescu.

Frequentatiunea scolaria inse trebuie se-ne faca pre toti mai ganditori, si gandindu neaperatu trebuie se incepemu lucrarea de imbunatatire mai antaiu esaminandu-ne pre noi ceice manuàmu imediatu instructiunea in scóelele nóstre elementarie.

Vom reveni.

Santire de biserica.

Duminec'a trecuta se santi biseric'a de nou edificata in comun'a Arpatacu din Archidieces'a transilvana.

Despre actulu santirei acestei biserici cetimu in „Telegrafulu Romanu“ urmatorele :

Dumineca Escelenti'a S'a, Domnulu metropolitu pelanga asistenti'a domniloru archimandritu Dr. II. Pusicariu, protosincelu Nicanor Fratesiu, a protopresbiterului I. Petricu a protodiaconului Sergiu Medeanu si a altoru preoti dimprejiru, celebrá servitiulu divinu cu pomp'a indatinata, in biseric'a din Feldiöra fiind multu poporu adunatú in biserica nu numai dintre credinciosii romani, dar si dintre cei de alte confesiuni. La ridicarea frumsetii servitului divinu in decursulu carui'a se chirotoni de diaconu clericulu absolutu Georgiu Opré alesu de preotu pentru parochi'a din Huniadór'a mult a contribuitu chorulu localu bisericescu din 4 voci, bine instruitu de parochulu nostru din Feldiöra Iosif Micu.

La incheierea servitiului divinu Esclenti'a S'a tienu unu cuventu pastoralu catra poporu, care asculta cu mare sete cuvintele, ce esiau din gur'a inaltului loru pastoriu sufletescu, éra dupa terminarea lucrariilor rituale, Esclenti'a S'a visitá localitatile scolare, unde erau adunati copii de scóla. De aci merse la cuartiru unde primi corporatiunile bisericesci si politice locale, apoi si alte deputiuni din Brasiov si pe privati. Dnpa pranzulu de gala datu in onórea Esclentiei Sale in cas'a domnului Muntén, sub conduct de carutie si calareti Esclenti'a S'a in trecrea spre Arpatak visita si biseric'a din Heghigu unde tinu la poporulu numerosu adunatú in biserica cuvinte de imbarbatare spre lucrurile cele bune si de folosu. In comun'a acésta ca in prima comuna a tractului Treiscauelor fu bineventatü de protopresbiterulu tractualu Dimitriu Coltofeanu, mergendu mai departe ajunsa Esclenti'a S'a pe la $4\frac{1}{2}$ in Arpatac, unde dupa bineventare prin parochulu localu Dionisiu Nistoru si dupa respunsu din partea Esclentiei Sale, trase in cuartiru la parochulu localu.

Indata dupa sosire se facura pregatirile de lipsa pentru actulu santirii. La timpulu indatinatu se tienù in biseric'a veche vecernic'a cu lithia si utreni'a, èr a dou'a di in diu'a santului Dimitriu se adusorá din biseric'a cea veche mostelete si tóte odorele santite in procesiune serbatorésca in biseric'a noua.

Servitiulu divinu propriu alu santirii bisericei, care se executa cu multa pompa si precisiune se incepù la 9 óre si durà pana la $11\frac{3}{4}$; dupa terminarea santirei si a unui discurs pastoralu din partea Esclentiei Sale catra, poporulu ce numai incapea in biseric'a destulu de spatiosa sé celebrà prim'a liturgia in acea sta biserica, in decursulu carei'a cooperà chorulu bisericescu din Feldiora, èr diaconulu Georgiu Oprea fu sanctu intru preotu pentru parochi'a

din Huniadóra. Erá cev'a imbucuratoriu si chiar incantatoru a vedé cu câta sete si indestulire sufleteasca privea poporului adunatu in biserica din intregu tinutulu Treiscauneloru la servitulu de santire a bisericii si la cel al santei liturgii, la a carui trumsearie, fie atinsu spre onórea parochului Iosifu Micu ca diriginte mult a contribuitu corulu din Feldiór'a.

Dupa stropirea poporului cu apa santita, terminandu-se servitiulu divin la órele $1 \frac{1}{2}$ Escelenti'a S'a primí la cuartirulu seu deosebite deputatiuni din locu si tienutu ; apoi participa la prandiulu comunu datu in localulu scólei comunale. In decursulu prandiului se tienura mai multe tóste, intre care, crlu dentaiu din partea Esclentieei Sale pentru Maiestatea Sa imperatulu si regele nostru Franciscu Iosifu, apoi pentru inaltulu regim alu tierii, ca se-si pótia implini misiunea grea si datorint'a deopotrivă catra toti si pentru comun'a bisericésca din Arpatak in care s'a seversitu unu actu bisericescu de atâta insemnatate. Toastă apoi protoprosviterulu tractualu Coltofeanu pentru Escl. Sa Dlu archiepiscopu si metropolitu.

Au mai urmatu si alte tóste, intre care amintim pe celu tienutu de parochulu loealui in sanatatea titorilor fruntasi, cari erau de fatia in personele dloru Dimitriu Cioflecu, Ioan Coltiescu etc. Amintescu la acestu locu aceea ce eram datoriu mai susu a atinge ca adeca Esclentieei Sa la finea liturgiei in semnu de onóre a presentatu titorilor si epitropului bisericii cîte unu exemplaru din actulu comemorativu tiparit si subscrisu de preotii slujitori despre santiaria bisericii din Arpatak.

Dupa incheierea prandiului, la care au participatu afara de unu numaru insemnat de onoratiorii si unii proprietari din locu de nationalitate maghiari si pretorele cercului, Esclentieei S'a porni din Arpatak intre aclamatiunile cele mai calduróse ale poporului in trasura de gala pusa la dispositiune de baronulu Szentkereszti si dupa ce in cale cercetă — sér'a fiindu — biseric'a din Bodu, remase preste nótpe in San-petru in cas'a parochului localu Nicolau Fratesiu. —

Marti in oarele diminetii cercetă biseric'a locala dandu sfaturi bune poporului adunatu ; apoi seversi rugaciuni de deslegare la mormintele familiei zelosului parochu localu, si dupa unu scurtu dejun plecă spre Brasiovu petrecutu de mai multe trasuri cu o multime de intelligenti veniti dela Brasiovu spre intimpinare. Inaintea bisericii evangelice luterane din San-petru fù intimpinatul Esclentieei Sa de eruditulu parochu evangelicu localu cu intregu presbiteriulu in costumele loru antice serbatoresci.

Sositu la Brasiovu, trase in cuartiru la protopresviterulu Ioanu Petricu si immediatul visita gimnasiulu nostru si celealte scole centrale din clasa in clasa, tragandu informatiuni despre starea si cursulu invetiamentului. Tienu apoi o conferentie cu profesorii

despre interesele institutului. Primi apoi la cuartiru deosebite corporatiuni si deputatiuni, dintre care anume cu representanti'a comunei grecesci dela biseric'a Stei treimí intretienu unu discursu lungu si de siguru importantu, referitoru la unu incidentu regretabilu, care se petrecu in dilele din urma la aceea biserica. Totu asia mai continua dupa prandiul conferentieei cu profesorii scóleloru centrale despre unele si altele referintie speciale ale gimnasiului ; ér sera se reintórse Esclentieei Sa spre Sibiu insotit pana la gara de vr'o 10 trasuri ale fruntasilor brasoveni, lasandu dupu sine cele mai bune impresiuni si multiamire pentru sacrificiile aduse in interesulu bisericei si alu scólei.

Noi incheem acestu scurtu raportu alu nostru cu aceea expresiune a dorintiei nostre, ca Dumnedieu se intaréscă cu senatate pe Esclentieei Sa Parintele nostru archiepiscopu si metropolitu Miron spre a putea intreprinde mai multe asemenea calatorii folositore pentru poporulu incredintiatu pastorii Sale sufletesci.

O.

Epistolele parochului betranu.

XI.

Iubite nepóte ! Mi-a batutu unu cuiu in capu scrisoarea parochului teneru, pre carea o-ai publicatu in fóia mai dilele trecute.

Se vedi, iubite nepóte, cu imbunatatirea stării preotului se ocupa lumea, de cand este biseric'a si crestinatatea. Si cum va fi de rôndu lumea in lucrulu acesta se pare ca nu este destul de intelépta. Si că de pilda me provocu la imprejurarea, ca desi biseric'a romano-catolica este cea mai bine situata materialmint, totusi aici la noi in Ungari'a se tienu conferintie preste conferintie pentru ameliorarea stării materiale a preotilor.

Va se dica greu lucru m'a intrebatu pre mine parintele teneru, se-i deslegu eu adeca o intrebare, pre carea nu o-a potutu deslegá nici venerabilele sinóde eparchiale, nici maritulu congresu.

Ca tóte acestea daca m'a intrebatu odata unu frate mai teneru de unu lucru, eu i-voiu respunde. Sciu de pre acum, ca dora responsulu mieu nu va fi celu mai nimeritu ; dar respondiendu-i eu cu bunavointi'a veduvei din evangelia, carea a aruncat doi denari in lad'a bisericei, am tóta nadejdea, ca mi-va ajutá Dumnedieu se-i respondu pre placu, si responsulu mieu se pótia, se ajute causei. Dar acestu responsu alu mieu i-lu voiu poté dà parochului teneru numai dupace me voiu mai gandi, si pótia ca numai in anulu viitoriu.

Pentrua se vedi, iubite nepóte, mie că omu betranu mi-este cum greu a vorbi cu Dvóstra cei teneri, dupace asia ne spune dicetóri'a romanului : ca tenerii sciu mai multe, ér cei betrani mai putiene. Sfersindu de astadata cu parochulu celu teneru mi-permitu a-ti descoperi si urmatóri'a intemplare.

Mi-am aprinsu paie-n capu cu parintele pop'a Michaiu pentru scrisoarea mea cea din urma. Intr'o di dupa vecernie écata ca vine parintele pop'a Michaiu la mine c'o falca-n ceriu si cu un'a in pamentu, de gandeari ca sta se-me manance. S'a superatu parintele Michaiu, ca l'am asemanatu cu vermele din radecin'a chreanului. Si apoi epistol'a mea o-au cetitu coristii, si fiend unulu intre ei mai nesdravenu a inceputu a ride, si a face batjocura dintrenisulu, ba a inceputu a-i dice vermele din radecin'a chreanului. Si omu cinsti, fiend parintele Michaiu s'a superatu focu prelucrulu acest'a. Intr'aceea dupace l'am capacitatutu, parintele Michaiu s'a liniscit, si a remasu lucrulu intratât'a.

Necazulu parintelui Mihaiu mi-a datu inse o ideia, de carea asia credu eu, ar fi bine se-se ocupe fratii preotii si mai cu seama preotii teneri.

Romanulu, precum se scie, este din firea lui glumetiu, si cand are ocazione de gluma, nu o lasa nefolosita. Si mai pre urma glum'a frumosa nu strica nimenvi nimicu. Cu glum'a amesteca inse romanulu bu-curos si câte putienă batjocura. Intre batjocorile de acésta natura cea mai usitata este acea nefericita datina, pre carea o au satenii nostri de a-si dă unulu altui'a nume de batjocura. Apoi astfeliu de nume de batjocura de multe ori au si sate intregi.

Luerulu acest'a nu este nici bunu, nici frumosu. Si mai cu seama nu este bunu la poporulu nostru, pentruca poporu cu fantasia desvoltata fiend romonulu, cand aude, ca cutare nu-i dice pre nume, ci i-da unu nume de batjocura, apoi nici elu nu-i remane detoriu, si elu se pune pre ganduri, si iute si de graba afla si elu vre unu nume de batjocura pentru celu ce l'a batjocurit. Er din aceste nume adesea se nascu certe si nentielegeri, cari de multe ori sunt isvorulu multora rele.

Apoi la noi romanii detorint'a oricarui omu este, ca se caute, si incât se pote se impace nentielegerile, pentruca nentielegeri si certe si de altcum sunt destule prin satele nostre. Si eu asia gandescu, ca daca noi preotii si invetiatorii vomu luá seriosu in mana lucrulu acest'a, vom poté ajuta multu, tocmai asia, precum am facutu si pana acum câte ceva.

Er acésta, dupa credint'a mea ar fi mai cu seama afacerea preotilor teneri, cari dupa starea loru sunt avisati a face studie din firea si psichologi'a tieranului romanu.

Si pana cand vom poté se studiiam mai multu in punctulu acest'a, eu am observatu unu lueru, si anume: daca celu poreclitu si batjocorita prin cutare nume de batjocura, nu se supera, cand i-lu spune cinev'a in facia, a dou'a óra nu i-lu mai dice, er daca se supera, a dou'a di i-lu dice totu satulu.

Si opiniunea publica a satelor este mare putere la noi, la romani.

Romanulu tiene multu la imprejurarea, ca se fia

cinsti, si se aiba trecere la ómenii din satulu lui. Pentru acésta cinsti se sbate romanulu se fia birau la satu, se faca ospetiu mare, cand si-insóra feciorulu, seau si-marita fét'a, se faca pomana frumosa si bogata, cand i-móre tataseu, se faca ficei sale haine de matase si altele.

Acestea sunt asia si nu altcum in satele nostre.

Dar eu am bagatu de seama unu lucru, si anume, ca daca s'ar pune cinev'a, că din opiniunea publica a satelor se faca o putere in cele bune, precum de multe ori putere mare este in cele rele, atunci am avé in satu pre langa biserică si scola si o a trei'a putere, dora mai mare, decât amendoue cele dantai si am poté indreptá multe.

Acésta am gandit eu se-o dau de tema parochului teneru, si asceptu dela densulu respunsu in privint'a acésta.

In cestiunea unei scóle de fetitie.

"Nu ne trebuie scóla de fete." Astfeliu de cuvinte le rostescu durere, mai multi parinti si respective poporenii de ai nostri din Izvinu: — Ei refletéza adeca la cereala se ne lipsim ficele de celu mai nepretiuitu tesauru — de lumin'a mintii si invetiatura, er pre fitorele mame se nu le cultivamu, nici se nu le pregatim pentru ceva mai bunu, caci dicn respectivii: noi nu suntem nemti, nici jidovi, — noi suntem plugari si fetele nóstre plugarie, — invetie ele furc'a si resboiuln, ca nu le facem preotese, ca se mai scie si carte.

Da, da. Nemtii, jidovii si altii, toti au lipsa de scóla, pentru-ca in scóla invetia ei multe celea, er invetiatur'a e buna, e avutia mare. Singuri noi romanii mai stamu si adi pre langa dis'a: cum au traitu mosii nostri, vom tra si noi.

Intrebui: óre nemtii, jidovii si altii, facu ei din fetele loru totu numai preotese, seau ce felu de interes i-conducu pre ei la iubirea de scóla?

Se luamu unele exemple. O mama ar dorí se trimita epistola catra fiulu ei, carele e dusu mai departe, dar nefiindu ea la scóla in teneretie, e nevoita se mérga la atare carturariu se-i scrie, adeca, se-i descopera acestui'a mai antaiu tainicele ei simtieminte si dorintie, care de altu-cum n'ar fi avutu voia se le scie altulu. Óre nu erá cu multu mai bine, daca ea singura ar fi sciutu scrie câte ceva? Cât de bine i-aru fi prinsu ei acum amblarea la scóla!

Am sadit udoi pomi intr'o gradina, pe unulu l'am grijuu bine, pana-ce a crescutu si l'am nobilitat; pe cela-laltu inse l'am neglesu. Inse dela unu timpu ambii acesti pomi incepu se rodésca. Ore ale carui pome vor fi mai bune? Dar cand e vorb'a, ca se ne ingrijimu, si se dám o educatiune buna filoru nostri, óre cum si cu ce vom aseméná noi acésta? caci ce pote fi mai sublim in-tre toate bunatatile lumii pentru bunii si adeveratii parinti, de cát a avé fi buni, bine educati si fericiți!

Se ne intrebă inse despre folosulu ce-lu avem de la scóla. Obiectulu primu pentru ori ce scóla elementara este, si trebue se fia „religiunea.“ Aci invetia micutii rugatiunile cele sante si a cunoscere pe Ddieu, er mai incolo ei se vor deprinde si cu alte invetiaturi din religiunea crestina. Deci, iubiti parinti, éta vedemu ca prin scóla se edifica religiositatea, si se plantéza virtutea crestina in ini-mile innocentilor; cum dara am poté noi inchide usi'a

școlei dinaintea fiicelor nôstre, și se le lipsim de acestea bunatâți, de ôre ce tocmai ele — că fiitoré mame — au se fia primii dascali educatori in familia, o chiemare acéstă destulu de grea si plina de responsabilitate, căci e vorb'a de a nobilită si educá pre omu.

Dupa religiune urmăza inmediatu „limb'a romana,” apoi scrisulu si cetitulu, computulu si alte cunoscintie nedispensatu necesare in viéti'a de tóte dilele. Intrebui: ôre nu sunt acestea invetiaturi bune si de folosu plugari-tielor sau económelor nôstre? Ôre necorrecta si gresita se ne fia procedur'a, daca am datu voia fiicelor nôstre, se-si cultive limb'a materna, cari la romanii cei vechi eră pretiuita mai multu de cât chiar viéti'a; daca ele voru sci cetí, scrie, computá s. a?

Dar ne scótem totusi cu furc'a si resboiulu, astfeliu voru adauge unii si altii.

Bine. Avem totu dreptulu, se ceremu de la superioritătile nôstre, ca acolo, unde sunt si invetiatorese, furc'a si resboiulu, acestu ramu de prim'a calitate si atât de folositoriu pentru industri'a domestica la noi se nu lipsescă din scóla, ci se-si iea primulu locu intre lucrururile de mana femeesci: N'avemu inse dreptu de a ne pronuntia contr'a scólei de fet', si cu atât mai vertosu nu, pentru că alte popore ne-a intrecutu mai de multu si numai incéta cu scól'a.

Ca cum au traitu mosii nostri, de acést'a vor fi sciuți singuri ei mai bine; éra noi — urmatorii loru de astadi, avem se ni-o insemnâm bine, ca nu mai insemnâm porti'a cu „râbojulu,” ci ne-am indatinat a lucrá cu pén'a. Apoi daca vedem, ca chiar si unele elemente naturale a devenit scolarii omului numai prin invetiatura; daca vedem ca alte popore se ajuta si se fericesc prin amblarea la scóla, ôre noi — yoporulu romanescu se nu mai inaintam si se nu parinimu invetiatur'a!

Femei'a romana cere astadi cu totu dreptulu si ea cultura, éra noi cesta-laltu secu avemu se-i dâm mana de ajutoriu intru tóte; căci numai ea singura ne pôte face oglinda inainte lumii, daca am progresat seu ba, si éra numai ea singura ne este busol'a cea mai fidela catra tient'a perfectiunii.

*Ioanu Mateic'a,
inventiatoriu.*

Conferinti'a pastorală din protopresviteri'a Homorului in Bucovin'a.

(Continuare si fine.)

La provocarea presedintelui ocupă loculu de protocolu conferentialu preotulu espozitu Stefanu Pavelu. Deçi predau elaboratele teologice urmatorii parinti: Atanasiu Procopovici (5 teme), Petru Boc'a (5 teme), Dimitriu Popesculu (4 teme), Dimitriu Pasicanu (5 teme), Stefanu Pavelu (5 teme) si Amfilochiu Boc'a (5 teme.)

Fiindu timpulu inaintatul, s'a lasatu cetirea si pertratarea elaboratelor.

La ordinea dilei suntu in urm'a circulariului protopresviterescu din 20 Noemvre (2 Decembrie) 1886 Nr. 231 urmatorele obiecte:

1. Reproducerea protocolului conferintiei din anulu trecutu, in urm'a carei'a este de a impartasi emisulu consistorialu din 16/18. Iuliu 1886 Nr. 2711 ad. punctum V. al amintitului protocolu.

2. Publicarea consemnarii pretilor restanti cu solvirea platii pentru tipografi'a archidiecesana.

3. Desbaterea despre inbunatatirea, respective inmultirea si fructificarea banilor discului bisericescu in folosulu bisericiei amesuratul emisulu consistorialu din 18/30 Martie 1886 Nr. 1131 promulgatu prin circulariulu protopresv. din 2/14 Aprilie 1886 Nr. 83.

4. Pertratarea despre starea ponomarilor bisericesci, cari dupa sciri private ici-colea respingu insarcinarea indeatorilor din lips'a platii cuvenite.

5. Propuneri libere.

6. Alegerea unui assistinte protopresviterescu.

ad. I. Presedintele provoca pre protocolantulu Stefanu Pavelu, ca se citescă protocolulu conferintiei din anulu trecutu si emisulu consistorialu din 16/28 Iuliu 1886 Nr. 2711 ad punctum V. al amintitului protocolu. Protocolul se citesc si se verifica fara observare; totu asi'a se citesc si emisulu amintitul.

ad. II. Presedintele publica consemnaciunea pretilor restanti cu solvirea platii pentru tipografi'a archidiecesana si-i indémna cu tóta puterea cuventului la implinirea căt mai curenda a obligatiunii loru, aducendu inainte, cum-că cu traganarea atât de indelungata cu solvirea platii fagaduite isi dau respectivii insi-si testimoniu de saracia, insa nu pe atât materialu, căt moralu. Pe de alta parte cu aceasta traganare i-se facu inaltului nostru scaunu spiretual multe incurcari si neplaceri.

La acésta indemnare aduce inainte par. Petru Boc'a, parochulu din Stulpicani, cum-că elu iuca este unulu dintr'aceia-ce din sum'a subscrisa n'a solvitu inca nemica, insa aceasta n'a facut'o din nevrere, ci din neputinta fiindu-că imprejurările nefavorabile, in care se afla, nu i-au concesu pana acum'a a-si implini fagaduinti'a; acum'a insa, devenindu ele mai favorabile, se obliga cu tóta taria, de a solvi sum'a restanta de 24 fl. in rate lunarie căte de 4 fl., din cari prim'a rata o solvesce astadi. Ceia-lalti restantieri promitut, ca nu dupa multa intardiare vor solvi plat'a detorita.

ad. III. Face par. Atanasiu Procopovici propunerea, ca preotulu se fia forte precautu cu imprumutarea banilor discului — preotulu adeca se imprumute numai acelor'a din poporeni, de cari are firm'a convingere, cum-că la timpul hotaritul vor avea putintia si vointia, de a intérce banii imprumutati dimpreuna cu doband'a; caci sperinti'a facuta in privint'a acést'a in parochiele nôstre a arestatu si arata pe deplinu, cum-că cu imprumutarea banilor discului la poporeni din caus'a decadintiei materiale au patimitu si patimesce mai alesu in timpulu presentu acesta avere bisericésca forte multu; dela bisericile iuse unde se afla capitaluri mari si de bani, sè se depuna o parte spre sigura fructificare in cas'a parsimoniala din Cernauti oprindu-se o suma disponibila de bani in lada pentru imprumutarea la poporeni si pentru trebuințele eventuale ale bisericiei; marimea acestei sume se se statorésca dupa bun'a chibzuinti'a a pastorilor referitivi.

Propunerea se primește fara obiectare.

ad. IV. Face par. Amfilochiu Boc'a, parochul din Bucsiöi'a propunerea, ca prea Venerab. Consistoriu se binevoiescă a indrumá pentru viitoriu, că ponomarii bisericiei căpete salarin din fondulu relegenariu. Spre intarirea acestei tropunerii aduce inainte numitulu parinti impregiurarea, pum-ca plat'a, ce li este fagaduita ponomarilor din parcea comunelor, nu li-se da regulatu si la timpu; ba in cele mai multe comune se audu ponomarii plangandu-se, cum-că ani intregi n'au primitu nimicu dela comuna; caus'a acestei impregiurari nu pôte se fia asi'a de multu saraci'a materiala a comunelor, pe căt chivernisirea cea rea cu avere comunala din partea antistilor comunali. Si apei precum e plat'a ponomarilor asia li e si treaba; ei nu-si impletesc, cum se cuvine, detorintele; servitiulu loru atât in biserică cătu si afara de biserică nu este deplinu. Si voindu preotii sa apere fati'a cu comun'a drepturile ponomarilru in privintia acesta, ei vinu in pu-setiunea neplacuta, de a aratá astfeliu de negligintie din partea antistilor comunali la capitanaturi, ca se necesi-

teze pre antisti la solvirea platii. Cu acésta pâsire inse nu arare-ori intra preotii in conflicte neplacute cu antistii, apoi se nasce ura si dusmani'a intre ambi conduceitori comunei, cari impregiurari aduca cu timpulu urmari fôrta daunose pentru pastori'a snfletesca. Inse capetandu ponomariulu plata regulata va fi si servitiulu regulatu.

Propunerea se primesce unanimu.

ad. I. Parintele Atanasiu Procopoviciu, parochulu din Draguiesci, se anuncia éra-si le cuventu si vorbesce in urmatoriu modu: On; adunare! „Noi suntemu asia de fericiti, a ave in person'a pré Cucernicai Sale parintele Michailu Iliutiu unu conduceitoriu vrednicu de tota laud'a (sa traiésca!). Caracterulu lui personalu contine tota calitatile unui adeveratu protoiereu; elu conduce afacerile protopopiatului nostru acumá doi ani de dile dupa marturi'a unanima a parintiloru acestui protopopiatu cu unu tactu corespondietoriu unui adeveratu prepositu, cu o blandetia si finetia adeveratu preotiesca si cu destula intelepciune si prudintia pastorală. Pe langa tote calitatile aceste frumose, cu cari este impodobitul conduceitorul nostru, trsbue se constatam cu óresi-care machnire sufletesca, cum-cà din partea Inaltului nostru scaunu spiritualu pana acum'a inca n'a urmatu decretarea conduceitorului nostru de protopresviteri stabilu alu acestui protopopiatu. Deci, fratiloru credu eu, cumcà voi vorbi in sensulu fratilor Vôstre a tuturor'a, daca acésta ocasiune voi face propunerea, ca pré venerabilulu Consistoriu se bine-voiesca dupa a S'a bunetate a decretá pre conduceitorului nostru de protopresviteru stabilu in protopiatulu nostru spre multiamirea nostra in genere si a conduceitoriului nostru in specialu.

Propunerea se primesce unanimu cu aclamatiune.

Parintele Michailu Ieremieviciu, parochulu din Berchisiesci, face propunerea, ca pré venerabilulu Consistoriu se bine-voiesca a influentiá asupr'a diregetorieloru chiamate, ca a) ele in scopulu sporirei binelui materialu alu comunelor se controledie mai bine modulu de administrarea averiloru comunale din partea antistiloru comunali, si sa lucre, ca averile comunale se intrebuinteze spre sporia binelui comunalu, nu inse spre inavutirea antistiloru si scriitoriloru ceeace se intempla in cele mai multe comune; b) se necesitedie pre antisti la cercetarea regulata a bisericei in fia-care dumineca si serbatore si se li opresca antistiloru, cu taria odata pentru totudéun'a tienerea adunariloru comunale in aceste dile in timpulu servitiului d-dieiescu; acea-ce se practica in timpulu presentu in cele mai multe comune si care impregiurare este o causa din cele mai inseminate a cercetarii slabe si neregulate a bisericei din partea creditiosiloru; c) se necesiteze pre antisti la sprijinirea activa si sincera a preotiloru in intreprinderile loru referitoarie la radicarea poporului in privinta morală, precum suntu: sprijinirea cercetarii regulate a biserici din partea credinciosiloru si in specialu sprijinirea cercetarii regulate a catechisatiuniloru din partea tineretului delaturarea concubinateloru, oprirea tineretului, de a petrece in timpulu noptii in jocuri si sbandaciuni prin carsme, pe la claci si priveghiuri; si in urma d) ca organele chiamate sa necesiteze pre antisti la retinerea de tote acele fapte in publicu, cari suntu demoralisatorie atât pentru poporulu verstuicu cât si pentru tineretu.

Propunerea se primesce unanimu.

Par. Petru Boc'a, parochulu din Stulpicani, face propunerea, ca prea venerabilulu Consistoriu sa bine-voiesca a indruma, ca si preotii sa primésca salariulu anticipando ca invetatorii.

Propunerea se primesce.

ad. VI. Urméza alegerea unanima a par. Amfilo-

chiu Boc'a, parochulu din Bucsoia, de asistinte proto-presviteralu, despre care actu s'a facutu protocolu specialu.

Ne mai anuntandu se nime la cuventu, protocolulu s'a inchieiatu si subscrisu.

Gur'a-Homoruiui in 19/31. Decembrie 1886.

Stefanu Pavelu,
protocolantu conferintialu.

D i v e r s e .

* *Consistoriulu eparchialu aradanu* este conchiamatu in siedintia plenaria pre Marti in 3/15. Noemvre a. c. la 9 ore inainte de amédi.

* *Conferintie literarie.* Directiunea asociatiunii aradane pentru literatur'a si cultur'a poporului romanu a decisu a arangia in decursulu anului currentu unu ciclu de prelegeri publice.

* *Bibliograficu.* Metodic'a pentru scóele popolare este titlulu unui frumosu opu aparutu dilele acestor in tipografi'a diecesei Aradului. Autoriulu acestui opu, unicu in feliulu seu in literatur'a pedagogica romana este dlu profesor Dr. Petru Piposiu. Opulu este scrisu cu deosebita privire la necessitatile scóelor si invetatorilor nostri poporali, este unu feliu de „vade mecum“ pedagogicu indispensabilu pentru fiecare omu de scóla. Si pana cand vom poté se facem o dare de seama despre acestu interesantu opu lu-recomendam in deosebit'a atentiu a invetatorilor nostri si a tuturor ómenilor de scóla. Pretiulu este 60 cr. si se poté procurá dela tipografi'a diecesana si dela dlu autoriu.

* *Socóta si multiamita publica.* Onoratu Comitetu parochialu! Vediendu jertfele ce le aduceti intru redicarea unui lacasius Ddiescu demnu de menirea-i santa si marézia, si cunoscendu si neajunsele cu care Ve luptati acum in aceste timpuri atât de grele pentru noi romani, ne-avendu de nicairi sprijinu si avisati numai la puterea de vietia a poporului nostru, carele voesce se traiésca in legea sa stramosiesca in butulu tuturoru pedecelor si greutatilor ce ii stau in cale, că unulu ce am crescutu in mijloculu Vostru si care am avutu parte de iudirea Vostra intre tote imprejurările, miscatul de exemplul celu plinu de lauda ce mi-lu dati; grabescu a Ve trimite 100 fl. v. a. că ajutoriu din partea mea la zidirea sf. bisericu din comun'a nostra.

Sciti pré bine, ca eu nu am adunatu averi, din care se potu impartasi ajutóre, caci traescu si eu ca si voi din ródele muncei mele; am pusu inse ceva la o parte din ródele muncei mele spirituale si corporale scriindu si tiparindu pe banii mei o carticica cu titul'a „Cugetari asupra crescerei omului“ in 300 de exemplare si menindu banii ce vor incurge din vendiarea acestei carticale ca ajutoriu la zidirea bisericei nostre.

Din vinduirea acestei carticale am primitu:

- 1) pentru 231 de exemplare cu 40 cr. . . . 92 fl. 40 er.
- 2) pentru 1 exemplar dela Ilustritatea S'a

Dlu Dr. Eugeniu de Mocsónyi 5 fl. —

- 3) Dela mine pentru intregirea sumei 2 fl. 60 er.

Sum'a 100 fl. —

Restulu brosiurilor parte le-am trimis la redactiuni si societati de lectura fara bani si parte se mai afla ne-vendute.

Spese am avutu :

1) Cu tiparirea carticelii :	31 fl. 50 cr.
2) Cu legarea	5 fl. 50 cr.
3) Cu trimiterea exemplarelor comandate si vendute	2 fl. 50 cr.
	Sum'a 39 fl. 50 cr.

Primiti salutările mele fratiesci.

Caransebesiu in 16/28. Octomvre 1887.

Traianu Barzu, m. p.

asesoru referinte Consistorialu.

Cand aducem acésta la cunoscintia On. publicu dreptudare de séma despre banii primiti din vindiarea brosiurilor menite ca ajutoriu la zidirea bisericei nóstre, care bani i-am si intrebuintiatu spre scopulu destinat, totdeodată esprimăm cea mai caldurósa multiamita generosului si demnului fiu alu comunei nóstre. Dlui asessoru referinte Consistorialu Traianu Barzu, pentru acésta fapta de binefacere precum multiamimu si tuturor Dioru, cari au binevoit u a contribui in favórea bisericei nóstre prin cumperarea numitei brosuri.

Bacamezeu, in 23. Octomvre 1887.

Comitetulu parochialu gr. or. romanu.

* *Vindecarea oficei.* — Doctorulu Gareiu a presentat nu de multu academie de medicina din Parisu unu memoriu asupra tratamentului tuberculosei prin inhalatiuni cu *accid fluorhidric*. Elu face se stea bolnavii ptisici in o camera de siese metri cubici de aeru incarcata cu *accid fluorhidric*, timpu de unu césu in fiecare di. Din 100 tuberculosi tratati de susu numitulu prin acestu nou agentu terapeuticu in timpu de unu anu de dile, dice ca : 35 s'au vindecatu 41 s'au amelioratu, 14 au remas stationari si 14 au murit. Academ'a a numitu o comisiune compusa din dnii d-ri Procestu si Herard, ca se studiez acestu memoriu.

* *Scapatu dela mórtie de o pasere.* — Imperatulu grecu Basilius condamnase la mórtie pe fiulu seu Leo pentru ca mai multi curteri influenti, mai alesu unu órc-care Santabarenus, au facutu pe imperatulu celu bănuitoru se creáda, ca Leo canta se-lu omóre spre a-i luá corón'a. Imperatés'a era cuprinsa de mare durere si mahniire ; damele de Curte plangeau cu dens'a. Se apropiua dñu'a executiunii nenorocitului si nevinovatului printiu ; imperatés'a incerca totu ce putu spre a muiá imim'a parintelui, dar inzadaru. Era in ajunulu dilei de executiune. In camer'a imperatesei era unu papagalul, care altadata facea multu hazu stapanei priu destepaciunea s'a. Acum inse, cu imim'a stanss de durere, imperatés'a nu poté suferi palavrele paserei si de aceea ordona se o duca in parcu in vre-unu locu ascunsu. Putienu mai tardi veni imperatulu Basilius in acelu locu si se asiedia pe o banca. In acelu momentu audi o voce dicendu cu unu tonu sfisiitoru : „O Leo, fiulu meu !“ Imperatulu sari speriatu si asculta. „O Leo, fiulu meu, fiulu meu !“, audi din nou imperatulu, apoi urma unu tipetu de durere, ce-lu facu se se cutremure. Era papagalul, care in septemanile din urma nu audise alte vorbe dela nefericit'a sa stapanu. Imperatulu, adencu miscatu, fugi din acelu locu sinistru, se duse in palatu si ordoná ca fiulu seu se fia imediatu liberatu. Ceva mai tardi adeverulu a esit u la lumina. Imperatulu se bucura ca s'a dovedit u nevinovatia fiului seu si ca insusi n'a comis o fapta ingrozitóre ; ér imperatés'a nu s'a despartit u de pasere pana la mórtea s'a.

Concurs e.

Pentru deplipirea postului de preotu impreunatu cu celu invetatorescu din Leautiu, protopresviteratulu Halmagiului pe bas'a decisului consistorialu dtu 2/14. Octomvre a. c. Nr. 3541 se escrie concursu cu terminu de alegere pe 30. Noemvre st. v. a. c.

Emolumintele anuali sunt : venitele parochiale, cu salariulu invetatorescu la olalta socotitu 395 fl. 5 orgii lemnne lungi, cuartiru si gradina.

Recententii vor avea a-si instruá iesursele cu documentele prescrise in statutulu organicu, si adresate comitetului parochialu ale trimite protopresviterului tractualu Ioanu Groz'a, in Halmagiu.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine : IOANU GROZ'A, m. p. prott.

In urm'a concessiunei Ven. Consistoriu diecesanu dtu 4/16. Septemvre 1887 Nr. 3221 se escrie concursu pentru deplinirea parochiei a dou'a din comun'a Usaseu, in protopopiatulu Lipovei cu terminu de alegere de 30 de dile dela prim'a publicare in fóia oficiosa „Biseric'a si Scol'a“ cu acea observare ca alegendulu preotu, — din cauza morbositatii actualului preotu, va avea a purta si oficiulu parochialu si a administrá si parochi'a actualului preotu primariu fara nici o remuneratiune pre cand acelu preotu va fi morbosu.

Emolumintele suntu — jumetate din cele 2 sessiuni parochiale, birulu si stol'a indatinata, cari lóte computate la unu locu dau unu venit u aproksimativu de 600 fl. v. a.

Daca nu vor fi recententii de ajunsu cu calificatiune pentru parochii de class'a a dou'a se vor primi in candidatiune si de cei cu calificatiune de class'a a trei'a.

Recursele adjutate conform prescriseloru stat. org. si a Reg. pentru parochii si adresate comitetului parochialu a se trimite Pr. On. Voicu Hamsea, protopopu in Lipov'a.

Doritorii de a ocupá acestu postu sunt avisati a se presentá in vre-o Dumineca séu serbatóre spre a-si areta desteritatea in cele rituale.

Usaseu, 14/28. Septemvre 1887.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine : VOICU HAMSEA, m. p. prott.

Pentru statiunea invetatorésca devenita vacanta din comun'a Vadasu, in inspectoratulu Siepreusiu, cottulu Aradu, se escrie concursu cu terminu de alegere pe 21. Noemvre st. v. 1887.

Emolumintele sunt : 1) In bani gat'a 100 fl — 2) In bucate, grau si cucurnzu 18 sinice — 3) pamantu aratoriu si fenatiu 20 jugere 4) pamantu de pasiunariu 28 fl. — 5) lemnne 6 orgii din care are a-se incaldí si scol'a, — 6) pentru curatitulu scólei 8 fl. — 7) pentru conferintie 8 fl. — 8) cuartiru liberu si géadina de legumi.

Recursele proediute cu documentele necesari respective cu testimoniu de calificatiune si din limb'a magiara, sunt a se trimite M. On. Dnu Ioanu Avram inspectoru scolariu in Miske p. u. Nagy-Zerénd, avendu competenții pana la diu'a alegierii a se presentá la biserica din locu pentru a-si areta desteritatea in cantu si tipicu.

Vadasu, la 12. Octomvre 1887.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu : IOANU AVRAMU, m. p. insptoru scolariu.